

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΚΑΛΟΓΡΑΙΑΣ. — Έργον τοῦ ἐν Σμύρνῃ νεαροῦ καλλιτέχνου κ. Εὐαγγέλου Ἰωαννίδου. Ὁ ναὸς ἐν ᾧ τελεῖται ἡ χειροτονία εἶναι ὁ ἐν τῇ μονῇ τῆς Πάτμου ναός. Ἐν τῇ εἰκόνι παρατηροῦμεν, ὅτι ἐνῶ πάντοτε ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας εἰς τοὺς ναοὺς τίθεται δεξιᾷ, ἐν τῷ ναῷ τούτῳ, ἡ εἰκὼν εἶνε ἀριστερᾷ. Τὸ ἔργον ἐξετέθη πέρυσιν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Φιλοτέχνων, ἐφέτος δὲ ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῆς Σμύρνης.

ΤΟ ΑΝΘΟΣ—Η ΓΡΑΦΙΣ. Ἀμφότερα ἔργα τοῦ Alf. Mucha. Ὁ Mucha εἶνε ὁ ὑπάτος σήμερον τῶν ζωγράφων τῶν σχεδίων τῆς διαφημίσεως καὶ τῆς διακοσμητικῆς ἐν γένει. Εἶνε ὁ περιφημὸς σχεδιαστὴς τῶν «Σκηνῶν καὶ ἐπεισοδίων τῆς Γερμανίας». Συνέθεσε τὰ προγράμματα (affiches) τοῦ θεάτρου τῆς Ἀναγεννήσεως ἐν Παρίσις διὰ τὰς παραστάσεις τῆς Gioconde, τῆς Κυρίας μετὰ τὰς Καμελίας καὶ ἄλλα.

Οἱ πίνακές του οἱ διακοσμητικοὶ εἶνε σήμερον πολὺ τοῦ συρμού. Εἶνε συνεργάτης τῆς Illustration, τοῦ Figaro illustré, τοῦ Monde moderne, τῆς Vie populaire κτλ. Ὁ Mucha ἐγεννήθη ἐν Μοραβίᾳ τῷ 1860.

Α. ΣΙΑΒΕΣΤΡ. — Τῇ 8 Φεβρουαρίου ἡγγέλθη ἐκ Παρισιῶν ὁ θάνατος τοῦ πεφνημισμένου ποιητοῦ καὶ λογογράφου Ἀρμάνδου Σιλβέστρ, τοῦ ἀρχήτως καὶ φωτεινότερα συνδέσαντος τὸ ὄνομά του μετὰ τὴν γαλλικὴν καλλιτεχνίαν. Ὁ φηλομετρῶν τὰ Παρισινὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ καὶ λευκώματα συνθέστατα θὰ συναντήσῃ τὸ συμπαθὲς ὄνομά του κάτωθεν ποιητικῶν εἰκόνων τῶν δοκιμωτέρων συγχρόνων καλλιτεχνῶν. Ὁ Σιλβέστρ ἐγεννήθη ἐν Παρίσις τῷ 1838, ἀπέθανε δὲ ἐν Τολούζῃ.

Ὀλίγοι λόγοι ἔχουν τὴν φήμην του. Τὰ ἔργα του ἀναγινώσκονται ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον μετ' ἐνδιαφέροντος. Καὶ ἡμῶς το ὀρυφρὸς στίχος ἐξέχως πρὸς μίαν ὡραίαν κατατομήν ἢ ἐν σκανδαλώδεις γυμνόν, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐμαίνεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ χάριν καὶ ζωῆς ἡ γραφὴς του. Εἰς τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις ἦτο ἀπαραίτητος.

Ὁ Σιλβέστρ ἐν τούτοις διεκρίθη περισσότερον εἰς τὸ διηγήμα, ἐν τῷ ὁποίῳ κατεσπατάλησε τὴν ἀγχινοίαν του εἰς προκλητικότητα ἐν τῇ περιγραφῇ, περιφρονῶν ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ φύλλον τῆς συκῆς. Ἐγιναν τὰ διηγήματά του περιζήτητα μετὰ τοὺς ζωηροὺς χαρακτήρας τῶν ἡρώων του, ἡρίσθητε δὲ πολλὰς θριαμβευτικὰς ἐκδόσεις.

Ὁ Σιλβέστρ ἄφθονον κατηγάλωσε μελάνην. Χρονογράφος εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Παρισινὰ φύλλα τὰ ἐλευστικώτερα καλλιτεχνικὰ φύλλα τὸν εἶχον πρωτοεργάτην. Ἦτο ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος, δύναται τις εἰπεῖν, καὶ ἀναντικατάστατος ὕμνογράφος καὶ ποιητὴς τῶν καλλιτεχνικῶν θεμάτων.

Ὁ Σιλβέστρ ἐσπούδασε κατ' ἀρχὰς μαθηματικὰ Ἐμαθῆτευσ ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ σχολῇ τῶν Παρισιῶν, ἐμελέτησε τὴν φιλολογίαν, ὑπηρετήσεν ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διεκρίθη ὡς συγγραφεὺς ἀκούραστος καὶ παραγωγικώτατος καὶ πολυποικίλος, διότι καὶ δρᾶμα ἀκόμη ἐμμετρον ἔγραψε παρασταθὲν ἐπιτυχῶς ἐν τῇ «Γαλλικῇ κωμῳδίᾳ».

Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο ἐν Παρίσις ἐν μεγίστῃ συρροῇ κίσμου. Ἐκ αὐτὸν γὰρ ἡ ἀνθρωπότης ἠκολούθησαν τὸ φερετρόν του, πολλοὶ δὲ λόγοι ἐπιτάφιοι ἐξεφωνήθησαν. Θάυμασιαν προσφώνησιν ἀπηύθυνεν τῷ ἐπιφανεῖ νεκρῷ ὁ ἐπίσης ἐπιφανὴς συναγωνιστὴς του Catulle Mendès, ἀρχόμενος ὡς ἐξῆς :

«Πρώτην φοράν ὑπάρχει σκότος πέριξ σου, ἐντός σου. Ὡς ἡ καρδιά σου ἦτο ὅλη περιπάθεια, καὶ ὡς τὸ πνεῦμά σου ὅλον φῶς, ὁ βίος σου δὲν ὑπῆρξε ἄλλο εἰμῇ ἔρωος καὶ γὰρ. Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὅποια εἰσέδυσσε τὸ φῶς σου, ἀκτινοβολοῦν καὶ αὐτὰ. Ἐπλάττες ἕνα κόσμον κατ' εἰκόνα σου καὶ εἰς τὰς θλίψεις, εἰς τὰς κακίας, εἰς τὰς ἀμφιβολίας, εἰς ὅλας τὰς ἀσχημίας ἐπέβαλλες τὸ παράδειγμα τοῦ κάλλους, δηλαδὴ τῆς ποιήσεως, ἥτις ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἡ ψυχὴ σου».

PUVIS DE CHAVANNES — Θάυμασιον κεφαλὴ τοῦ Γάλλου ἰδιοτρόπου γλύπτου Rodin εἰκονίζουσα τὸν ἐπίσης διάσημον Γάλλον ζωγράφον Puvis de Chavannes. Ὁ Chavannes ἀπέθανε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1898, ἄφηκε δὲ ἔξοχα ἔργα ἐν οἷς ἀρκετὰ ἐμπνευσμένα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιοτήτος. λ. γ. Τὸ δᾶσος τῶν Τελωνῶν καὶ Μουσῶν, ἡ ἀρχαία ὀπτασία κλπ. Περὶ τοῦ Rodin καὶ τοῦ Puvis de Chavannes ἐκτενεῖς μελέται θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς προσεχῆς φύλλον τῆς «Παναχοθήκης».

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ. — Συμβολικὸν ἐκκεντρικὸν ἔργον, ὅπως τὰ πλεῖστα ἔργα, τοῦ φίλου συνεργάτου μας κ. Φριζοῦ Ἀριστέως. Ὁ θάνατος ἐπὶ ὀστεώδους ἵππου σύρει καὶ ὁδηγεῖ τὸν Κεραυνὸν εἰς τὸν κόσμον. Νυκτίᾳ καὶ ὀλίγον νευροπαθὴς ἐμπνευσίς, ἥτις ἔδοκεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν καλλιτέχνην νὰ δείξῃ ὅλην τὴν δύναμιν τὴν ἀδρανῶν γραμμῶν ἐν τῷ σχεδίῳ, καὶ τὴν δύναμιν συγχρόνως τοῦ χρωματισμοῦ, παραδόξου ἄλλ' ἐν ταυτῷ καὶ ἀρμονικοῦ. Ὁ Κεραυνὸς μετὰ τοῦ Θανάτου, τοῦ Ἄρωος, τῶν Νεφῶν τοῦ Σπτεμβρίου οὐ ἀποτελεῖ τὴν τετράδα τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστέως, ἅτινα προεκάλεσαν μέχρι τοῦδε τὰς πλέον ἀντιπατικὰς ἀλλὰ καὶ τὰς πλέον παραδόξους γνώμας τῶν κριτικῶν μας.

ΦΡΕΝΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ. — Εὐφρεστάτη ἀπεικόνισις τοῦ πνευματικῶς ἐργαζομένου καὶ φθίνοντος ἐν τῇ σκέψει, ἐν σχέσει πρὸς τὸν μὴ ἐργαζόμενον, ἀλλὰ παχυνόμενον ἐν τῇ ἀδιαφορίᾳ ἢ τῷ πλούτῳ Ὁ φιλόσοφος σκέπτεται πῶς τὸ αὐτὸ οὐναται νὰ σταθῇ ὅρθιον, ἐνῶ ὁ ἄλλος τὸ τρώγει μακαρίως ! Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς σύμοριστικῆς καλλιτεχνίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — Ἐξοχον ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Γύζης. Ἡ Ἱστορία κρατοῦσα τὴν δάφνην χαράττει εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀθανασίας. Τὴν εὐμενὴς χορηγηθεῖσαν ἡμῖν εἰκόνα ταύτην θὰ περιέχῃ ὁ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐκδιδόμενος τῆς ἐθνικῆς εἰκονογραφικῆς ἐπετηρίδος ἡ «Ποικίλη Στὸα» Ἡ τόμος, οὗ ἡ καλλιτεχνικὴ παρασκευὴ θὰ σημειώσῃ ἀληθῆ σταθμὸν προσδοκῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα.

«ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΙΔΙ». — Πλέον ἢ ἅπασι παρεστάθη ἐν Παρίσις ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταυρίδι» κατὰ μελοποίησιν τοῦ Gluck Ἀλλ' ἡ ἐσχάτως ἐν τῷ Ἑθνικῷ θεάτρῳ Opera comique παράστασις ὑπῆρξε θριαμβευτικὴ. Ἡ πρωταγωνίστρια κυρία Ρόζα Caron, ἡ διάσημος λυρικὴ τραγουδίστρια, προσέκαλεσε ἀληθῆ ἐνθουσιασμόν, διὰ τὸ αἰσθημα, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔπαιξε, τὴν περιπάθειαν τῆς φωνῆς, τὴν φειδῶ εἰς τὰς χειρονομίας, καὶ τὴν ἐκφραστικότητά τῆς φυσιογνωμίας.

Τῆς Caron ἔσχον προσωπογραφίαν ἔχει κάμῃ ὁ μέγας προσωπογράφος Bonnat.
